

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Altså, nu skal det hele jo ikke handle om penge, vil jeg sige til fru Anne Baastrup. Den vigtigste og væsentligste årsag til, at vi skal gøre noget for at sikre et ordentligt psykisk arbejdsmiljø, er, at det simpelt hen skal være til at holde ud at være på sit arbejde. Og man skal opføre sig ordentligt.

Derfor er det et prioriteret mål, det psykiske arbejdsmiljø; ja, det er noget, som man også skal lægge mærke til, når man er rundt på screeningsbesøg. Men det er klart, at der også skal gøres en masse andre ting.

Noget af det, som jeg synes er utrolig vigtigt i forbindelse med det psykiske arbejdsmiljø, er de initiativer, vi tager netop på sygedagpengeområdet, hvor regeringen jo som den første regering nogen sinde er begyndt at interessere sig målrettet for, om nogle af de mange syge mennesker måske i virkeligheden havde en chance, hvis vi tog lidt mere hånd om dem. Så vi prioriterer det område fra flere forskellige sider.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er den socialdemokratiske ordfører, fru Lone Møller.

Lone Møller (S):

Da jeg ikke havde mulighed for at stille flere spørgsmål til fru Charlotte Antonsen, skal jeg starte med at sige, at Socialdemokratiet ingen intentioner har om, at vi nu skal til at brandskatte virksomhederne.

Jeg spurgte ganske enkelt om, hvordan Venstre forholdt sig til en model, som gik ud på, at det ligesom i princippet var forurenere, der betalte. Det synes jeg i sig selv er et ganske godt princip, og der har vi jo bilsynet, hvor der er et system. Så det var bestemt ikke noget med hverken brandskatning eller ej, men vi kan jo ikke nægte, at virksomheder i dag producerer folk til førtidspension og til sygdom.

Jeg synes, at der i regeringens redegørelse om fremtidens arbejdsmiljø er enkelte punkter, som er løfterige, men jeg synes også, at den giver grund til bekymringer.

For at starte med det gode er vi enige med regeringen og Arbejdsmiljørådet i deres anbefalinger af prioriteringerne. Det er nogle af de store, alvorlige arbejdsmiljøproblemer. Derudover er der også nogle fornuftige tilkendegivelser i redegørelsen. Regeringen erkender, at et godt arbejdsmiljø er et særdeles vigtigt redskab i for-

bindelse med at have en tilpas stor arbejdsstyrke i de kommende år.

Det er jo meget godt, for det nytter ikke, at man bliver ved med at bede danskerne om at blive længere på arbejdsmarkedet, hvis man ikke samtidig sørger for, at det er muligt at skabe et ordentligt arbejdsmiljø.

Vi ser da også en række problemer i redegørelsen. Det drejer sig for det første om arbejdsulykker. Regeringen giver i sin redegørelse ikke udtryk for, at de anerkender, at 2005 har været et ualmindelig farligt år at arbejde i byggebranchen i.

De foreløbige tal siger, at hele 19 dødsulykker i 2005 er relateret til byggebranchen. Hvis vi ser på perioden fra 2001 til 2004, var der mellem syv og ni dødsulykker, altså ser vi mere end en fordobling af de foregående års tendenser. Betyder regeringens tavshed om de ulykker, at man er villig til at acceptere, at antallet af dødsulykker i byggebranchen er eksploderet?

I forlængelse heraf har en opgørelse fra Arbejdstilsynet vist, at det specielt er nyansatte, der bliver ramt af arbejdsulykker. 24 pct. blev udsat for en arbejdsulykke i 2004, og det er folk, som kun har været ansat i ca. 1 år på den pågældende virksomhed.

Det er vel at mærke ikke kun nyansatte, det gælder, men også rutinerede folk, der skifter arbejde. Det tyder jo i al almindelighed på, at virksomhederne bestemt ikke lever op til deres ansvar med hensyn til at introducere nyansatte, sådan at de kan udføre deres arbejde sikkert. Her vil det være åbenlyst med et indgreb fra regeringens side, så vi kan sikre, at der sker en ordentlig introduktion af nye medarbejdere.

Kl. 12.30

Alt i alt ser vi med meget stor bekymring på, at regeringen ikke sætter hårdere ind over for de mange dødsulykker. Det er fuldstændig uacceptabelt, at folk dør og kommer alvorligt til skade på deres arbejdsplads.

Der mangler visioner vedrørende en forbedring af det psykiske arbejdsmiljø. Det er ikke mere end et par måneder siden, at vi her i Folketingssalen diskuterede den manglende sammenhæng, der er mellem arbejdsliv og andre områder af livet. Og situationen har altså ikke forandret sig markant siden.

Fakta er stadig, at det dårlige psykiske arbejdsmiljø udgør en stor udgift både for den enkelte og for samfundet. Undersøgelser for alle sektorer peger på massive problemer med stress og det psykiske arbejdsmiljø. Psykiatrifonden